SİYAH

Nevin Koçoğlu

I

Geceydi, ateşten önceydi…
Işık şehrini birleştiren ahşap köprüde, rüzgâra karşı
oturmuştuk- Malike, ben ve usulca akan Seine.

Bu köprü benim dedi Malike, geceye burada kıvrılalım.
Çıngıların nehri yakışı, yüksek tavanlardan aşan
Ave Maria, rahibin savurduğu yedi asırlık buhur
ve Notre Dame'ın geceye dağılan kalın sesi:

Su ver!

Tütsü günahları temizler mi Malike
Bir damla şarap, bir lokma ekmek

Siler mi?

Nehrin lotuslarına benzer ak kuğular geçiyor
köprümüzün altından, en arkadan geleni gece rengi.
Tanrı öfkeli bir anında parmaklarını nehrin dibine
daldırmış olmalı, üç avuç balçıktan yarattığı bu kusursuz bedene, kapkaranlık bir ruh üflemiş olmalı.

Kötülüğün katsayısı nasıl hesaplanır Malike?

Ateşin susuz gömleği
Aynaların yanlışlığı
Çürümüş yüz

Biliyorum baş eğecek bir gün iyilik karşısında!

II

Gözlerini bir kez daha kapatıp, taze çiçekler döken
iki mezarı geride bıraktık
Küçük lahitleri, yeni-eski gömütleri.
Uzak ölülüğün derin hüznünü, dilin ateşini.

bahibi-zouck.com

Toprağı suya doyurup, kuş kâselerini doldurduk
Acıya yazılan mektupları okuduk

Père Lachaise, küllerin evi
Kederli ağaçlar bahçesi…

İnlesin lir,
Kalbim ağrısın en derin yerinden
Çıldırsın rüzgâr
Soyulsun ağaçların kabuğu gövdesinden

III

Montparnasse'da bekliyor dağların ardına gidecek tren,
Acele edelim Malike!

(Kuğu Kardinalinin Ölümü, Favori Yay., 1.b, Ankara-2020)

bachibouzouck.com